

روز دوم محرم و ورود کاروان حسینی به صحرای کربلا

در روز دوم محرم الحرام سال 61 هجری، کاروان امام حسین (ع) با همراهی سپاه «حرّ بن یزید ریاحی» وارد وادی «کربلا» شد و در این هنگام امام حسین (ع) فرمود: «اللهم إني أعوذ بك من الكرب والبلاء».

اللهم إني أعوذ بك من الكرب والبلاء؛

روز دوم محرم و ورود کاروان حسینی به صحرای کربلا

در روز دوم محرم الحرام سال 61 هجری، کاروان امام حسین (ع) با همراهی سپاه «حرّ بن یزید ریاحی» وارد وادی «کربلا» شد و در این هنگام امام حسین (ع) فرمود: «اللهم إني أعوذ بك من الكرب والبلاء».

به گزارش خبرنگار آئین و اندیشه فارس، پس از آن که «حرّ بن یزید ریاحی» در منطقه «ذو حُسم» به دستور «عبیدالله بن زیاد» مانع از ادامه سفر امام به کوفه شد، حرکت کاروان امام حسین (ع) به سوی «کرب و بلا» آغاز شد.

پیشینه تاریخی کربلا، بسیار قدیمی بوده و به دوران بابلیان می‌رسد، اما شناخت دقیقی از تاریخ کربلا در پیش از اسلام وجود ندارد. درحال حاضر، کربلا در 105 کیلومتری جنوب غربی بغداد قرار دارد و مساحت استان کربلا بیش از 6 هزار کیلومتر است.

کاروان حسینی، روز پنجشنبه، دوم محرم الحرام سال 61 هجری به سرزمین «نینوا» رسید. مکانی محنت‌بار که رسول اکرم (ص) نیز پیش از آن خبرش را به امام حسین(ع) داده بود.

در «مجمع‌الزوائد» آمده است: «احمد بن حنبل» از علمای اهل سنت، از پیامبر خدا(ص) روایت کرده است که ایشان فرمودند: «دخل علیّ البيت ملک لم يدخل علیّ قبلها فقال لی: إنّ ابنک هذا - یعنی حسیناً - مقتول. وإنّ شئت أريتک من تربة الأرض التي یقتل بها»، فرشته‌ای از فرشتگان بر من وارد شد که تاکنون نزد من نیامده بود. او به من گفت: همانا فرزند تو - یعنی حسین(ع) - را می‌کشند و اگر می‌خواهی خاک محل شهادت او را به تو نشان دهم.

همچنین در احادیث متواتر دیگری، خبر شهادت امام حسین(ع) به کُرّات از زبان پیامبر نقل شده است. از دیگر مصادر حدیثی در این رابطه می‌توان به تاریخ الکبیر بخاری، البدایة والنهایة، أسد الغابة، الاصابة، الخصائص الکبری، کنز العمال و خصائص الکبری اشاره کرد.

در «لهوف» سید بن طاووس آمده است که وقتی کاروان امام حسین به «موضع البلاء» رسید، اسب آن حضرت از حرکت ایستاد. امام نام آن سرزمین را جويا شدند و پاسخ شنیدند: «غاضریه». امام حسین(ع) فرمودند: آیا این سرزمین نام دیگری هم دارد؟ گفتند: «شاطی الفرات». امام باز هم از نام دیگر آن سرزمین سؤال کردند و این بار پاسخ شنیدند: «کربلا».

در این هنگام، امام حسین(ع) آهی از دل کشیدند و فرمودند: «اللهم إني أعوذ بك من الكرب والبلاء».